

BÀI HỌC 8

TỪ TÔI MỌI TRỞ THÀNH CON CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

CÂU GỐC: “*Dường ấy, người không phải là tôi mọi nữa, bèn là con; và nếu người là con, thì cũng là kẻ kế tự bởi ơn của Đức Chúa Trời*” (Ga-la-ti 4:7).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Ga-la-ti 3:26–4: 20; Rô-ma 6:1-11; Hê-bơ-rơ 2:14-18; Hê-bơ-rơ 4:14, 15; Rô-ma 9:4, 5.*

Phao-lô nói với các tín đồ Ga-la-ti rằng họ không phải là tôi mọi, nhưng là con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Vì vậy, họ phải nghĩ và sống với lẽ thật này. Martin Luther cần nghe lẽ thật này khi ông là còn trẻ. Luther là một tu sĩ, tin rằng mình là kẻ có tội. Ông đã cố gắng dùng việc làm của mình để nhận được sự tha thứ và bình an. Ông đã nhịn ăn, và đánh mình để cố gắng thoát khỏi tội lỗi, nhưng cuộc đời của một tu sĩ không đem lại cho ông sự bình an. Chẳng có gì ông không làm để có một tấm lòng tinh khiết hầu ông có thể đứng trước Đức Chúa Trời. Ông đã giữ tất cả các luật lệ, nhưng ông không tìm được sự bình an nội tâm. Ông nói, “Giả sử có một tu sĩ nào có thể được lên trời bởi việc làm của mình, thì tu sĩ đó sẽ là tôi. Tôi nên được thiên đàng qua tất cả những gì tôi đã làm.” – Phỏng trích. Nhưng không có gì ông làm đem lại kết quả.

Sau đó, Martin Luther đọc Ga-la-ti. Ông bắt đầu hiểu được lẽ thật về sự cứu rỗi trong Đấng Christ. Chỉ sau đó Luther bắt đầu có sự tự do thiêng liêng. Ông đã tìm thấy niềm hy vọng cho tâm hồn mình. Niềm hy vọng của Luther đã thay đổi thế giới, và thế giới không bao giờ giống như trước nữa.

Ở TRONG ĐẲNG CHRIST NGHĨA LÀ GÌ?

Đọc Ga-la-ti 3:25. Nghĩ tới câu này khi bạn đọc Ga-la-ti 3:26. Ga-la-ti 3:26 giúp chúng ta hiểu thế nào về mối tương giao của chúng ta với luật pháp vì bây giờ chúng ta đã được Đức Chúa Giê-su cứu?

Chúng ta biết rằng trong thời Tân Ước, con trai của ông chủ được đặt dưới sự kiểm soát của một thầy giáo. Việc kiểm soát này chấm dứt khi con trai trở thành người lớn. Trong cùng một cách, Phao-lô nói những người đến với Đấng Christ trong đức tin không còn “trẻ con”. Thay vào đó, mối tương giao của họ với luật pháp đã thay đổi. Tại sao? Vì bây giờ họ là “con trai” trưởng thành của Đức Chúa Trời.

Trong Ga-la-ti 3:26, chữ được dịch là “con trai” trong New King James Version của Kinh Thánh đến từ chữ Hy Lạp *hyios*. Các bản khác của Kinh Thánh dịch chữ này là “con cái”. Nhưng trong tiếng Hy Lạp, *hyios* có nghĩa là “một con trai.” Có một lý do tại sao Phao-lô dùng chữ con trai ở đây thay vì chữ con cái. Phao-lô nghĩ về sự giàu có của gia đình sẽ được truyền xuống cho con trai đầu lòng. Phao-lô cũng nghĩ tới các chữ “các con trai của Đức Chúa Trời.” Tên này đã được dùng cho Y-sơ-ra-ên trong Cựu Ước (Ô-sê 11:1). Nhưng bây giờ những người không phải là Do Thái cũng có thể được hưởng mối tương giao đặc biệt với Đức Chúa Trời mà hồi xưa chỉ có dân Y-sơ-ra-ên được hưởng. Và không chỉ nam giới. Phao-lô rõ ràng bao gồm cả nữ giới trong mối tương giao này (Ga-la-ti 3:28).

Đọc Ga-la-ti 3:27, 28; Rô-ma 6:1-11; và 1 Phi-e-rơ 3:21. Những câu nói gì khiến phép báp-têm trở nên đặc biệt?

Trong Rô-ma 6, Phao-lô nói phép báp-têm bày tỏ chúng ta muốn tham gia với Đức Chúa Giê-su trong sự chết và sự sống lại của Ngài. Nhưng trong Ga-la-ti 3:27, Phao-lô nói phép báp-têm có nghĩa là được “mặc lấy Đấng Christ”. Sách Cựu Ước nói về sự mặc áo cứu rỗi (Ê-sai 61:10). Phao-lô thấy phép báp-têm là lúc Đấng Christ mặc sự thánh thiện cho người tín đồ.

Điều gì đúng với Đấng Christ thì cũng đúng đối với chúng ta. Đấng Christ là “hột giống” của Áp-ra-ham. Chúng ta là “các con” của Đức Chúa Trời (Rô-ma 8:17). Và điều đó có nghĩa là chúng ta cũng là kế tự của tất cả các lời hứa Đức Chúa Trời đã lập với Áp-ra-ham và dòng dõi của người.

Hãy suy nghĩ về ý tưởng này: những gì đúng đối với Đấng Christ thì cũng đúng đối với chúng ta. Lễ thật tuyệt vời này ảnh hưởng thế nào đến tất cả các phần của cuộc đời chúng ta?

LÀM TÔI MỌI CHO LẼ LUẬT CŨ

Phao-lô cho thấy rằng trong mối tương giao với Đức Chúa Trời, chúng ta giống như con trai và người kế tự. Bây giờ Phao-lô diễn tả sâu hơn ý tưởng này trong Ga-la-ti 4:1-3. Ông nói về chủ của một tài sản lớn. Người chủ qua đời, để lại tất cả tài sản cho con trai cả của mình. Nhưng con trai ông vẫn còn nhỏ. Vì vậy, tài sản được đặt dưới sự kiểm soát của người quản lý cho đến khi con trai trưởng thành.

Sự so sánh của Phao-lô nhắc nhở chúng ta về ví dụ của thầy giáo nghiêm khắc trong Ga-la-ti 3:24. Nhưng trong Ga-la-ti 4:1-3, quyền lực của các người quản lý thì lớn hơn nhiều. Họ có trách nhiệm nuôi dưỡng con của chủ, và họ cũng chịu trách nhiệm về tất cả các bất động sản cho đến khi con trai đã sẵn sàng để kiểm soát.

Đọc Ga-la-ti 4:1-3. Phao-lô nói gì trong những câu này giúp chúng ta hiểu được tầm quan trọng của luật pháp trong cuộc đời mình bây giờ khi chúng ta đang ở trong Đấng Christ?

Những người không đồng ý với những gì Phao-lô nói về “các lẽ thói của thế gian” [basic spiritual powers] (Ga-la-ti 4:3). Chữ “quyền lực” bắt nguồn từ tiếng Hy Lạp *stoicheia*, có nghĩa là “yếu tố.” Các yếu tố có thể có nghĩa là điều kiện thời tiết. Tuy nhiên, có một lúc, các yếu tố có nghĩa là trái đất, gió, lửa và nước. Vì vậy, một số người nghĩ rằng Phao-lô đã nói về những yếu tố căn bản của vũ trụ (2 Phi-e-rơ 3:10, 12). Những người khác nghĩ Phao-lô muốn nói là quý kiểm soát thời đại gian ác này (Cô-lô-se 2:15). Và một số nghĩ rằng Phao-lô muốn nói về các quy tắc căn bản của đời sống tôn giáo (Ê-bơ-rơ 5:12). Phao-lô dùng hình ảnh của các tín đồ như trẻ con (Ga-la-ti 4:1-3) cho thấy ông nói đến các quy tắc căn bản, hoặc “ABC” của đời sống tôn giáo. Trong Cựu Ước có những luật lệ như vậy. Nhưng chúng chỉ là hình bóng của những gì sẽ đến. Chúng không bao giờ có nghĩa để chiếm chỗ của Đấng Christ.

Vì vậy, các Cơ Đốc nhân không sống theo những luật lệ này. Làm như vậy là đi lùi lại. Đi lùi lại là những gì các tín đồ Ga-la-ti đã làm khi họ muốn trở về với những luật lệ cũ sau khi Đấng Christ đã đến. Hãy tưởng tượng nếu con trai, trong Ga-la-ti 4:1-3, nhận được tất cả mọi tài sản nhưng muốn trở thành con nít trở lại!

Một đức tin giống con trẻ có thể là tốt (Ma-thi-ơ 18:3). Nhưng điều đó có giống như đang được phát triển đầy đủ trong đời sống thiêng liêng của bạn không? Đức tin của bạn có ngây thơ và tin cậy giống như con trẻ chăng?

“ĐỨC CHÚA TRỜI SAI CON NGÀI”

Trong Ga-la-ti 4:4, dùng chữ “kỳ hạn đã được trọn”, Phao-lô cho thấy Đức Chúa Trời trực tiếp thực hiện kế hoạch của Ngài để cứu chúng ta. Đức Chúa Giê-su đã không đến bất cứ lúc nào, nhưng Ngài đến đúng lúc Đức Chúa Trời đã chọn. Đó là một thời gian rất tốt trong lịch sử được gọi là Pax Romana. Pax Romana có nghĩa là hòa bình La Mã. Thời gian này kéo dài trong hơn hai trăm năm. Đó là thời gian khi người ta cảm thấy an toàn và an ninh trên toàn đế quốc La Mã. La Mã đã chinh phục thế giới Địa Trung Hải. Chiến thắng này đem lại hoà bình, khiến cho sự du lịch dễ dàng hơn. Mọi người nói cùng một ngôn ngữ và chia sẻ cùng một cách sống. Những điều này đã giúp truyền bá Phúc âm một cách nhanh chóng. Đức Chúa Trời đã chọn thời gian này cho sự giáng thế của Con Ngài (Đa-ni-ên 9:24-27).

Đọc Giảng 1:14; Ga-la-ti 4:4, 5; Rô-ma 8:3, 4; 2 Cô-rinh-tô 5:21; Phi-líp 2:5-8; Hê-bơ-rơ 2:14-18; và Hê-bơ-rơ 4:14, 15. Theo những câu này, tại sao Đức Chúa Giê-su cần phải trở thành con người để cứu chúng ta?

Ga-la-ti 4:4, 5 là một trong những miêu tả ngắn nhất của phúc âm trong toàn bộ Kinh Thánh. Hai câu này nói về Đức Chúa Giê-su đi vào lịch sử nhân loại. Sự đến của Ngài không phải là một sự ngẫu nhiên. Đức Chúa Trời đã khởi đầu để cứu chúng ta. Những chữ “Đức Chúa Trời bèn sai Con Ngài” cho thấy sự tin tưởng rằng Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời (Giăng 1:1-3, 18; Phi-líp 2:5-9; Cô-lô-se 1:15-17). Đức Chúa Trời đã không sai một thiên sứ. Chính Đức Chúa Trời đã đến, vì chỉ Đức Chúa Trời mới có thể cứu chúng ta.

Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời. Ngài là Con của Đức Chúa Trời. Ngài ở cùng Đức Chúa Trời ngay từ ban đầu. Nhưng “Ngài bởi một người nữ sinh ra.” Câu này cho chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su thật sự trở thành con người.

Các chữ “sinh ra dưới luật pháp” cho thấy rằng Đức Chúa Giê-su được sinh ra để chết cho tội lỗi chúng ta.

Đấng Christ cần để trở thành con người. Tại sao? Bởi vì chúng ta không thể tự cứu mình. Ngài là thần, nhưng Ngài kết hợp chính mình với con người sa ngã. Làm như vậy, Đấng Christ đã trở thành người Thay Thế hợp pháp của chúng ta, Đấng Cứu Thế, và Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Ngài là A-đam “thứ hai”. Ngài đến để giành lại tất cả những gì A-đam thứ nhất đã bị mất vì không vâng lời Chúa (Rô-ma 5:12-21). Đấng Christ đã vâng phục luật pháp. Ngài đã làm tất cả các điều luật pháp đòi hỏi. Ngài đã chiến thắng ở điểm mà A-đam đã thất bại. Sự chết của Đấng Christ trên thập tự giá làm thỏa mãn các đòi hỏi của luật pháp. Luật pháp đòi hỏi tội nhân phải chết. Ngài đã chết thay cho chúng ta. Và sự chết của Ngài cho Ngài quyền lực để cứu tất cả những ai đến với Ngài trong đức tin thật và đầu phục Ngài.

CÁC ƠN PHƯỚC ĐẶC BIỆT ĐƯỢC LÀM CON NUÔI

Trong Ga-la-ti 4:5, Phao-lô nói Đấng Christ đã đến “để chuộc những kẻ ở dưới luật pháp”. Các chữ “để chuộc” nghĩa là “mua lại.” Điều đó có nghĩa là giá phải trả để mua lại sự tự do cho một con tin hoặc nô lệ. Chữ này cho thấy một điều gì đó tiêu cực về sự cứu rỗi, cho thấy chúng ta là nô lệ cần được giải phóng.

Những giải phóng khỏi những gì? Tân Ước liệt kê bốn điều chính: (1) ma quỷ và mưu mô của nó (Hê-bơ-rơ 2:14, 15); (2) sự chết (1 Cô-rinh-tô 15:56, 57); (3) quyền lực của tội lỗi (Rô-ma 6:22); và (4) các tội vi phạm luật pháp (Rô-ma 3:19-24; Ga-la-ti 3:13 và Ga-la-ti 4:5).

Đọc Ga-la-ti 4:5-7; Ê-phê-sô 1:5; Rô-ma 8:15, 16, 23; và Rô-ma 9:4, 5. Những ơn phước đặc biệt nào đến với chúng ta do kết quả là chúng ta được cứu trong Đấng Christ?

Chúng ta thường miêu tả những gì Đấng Christ làm cho chúng ta là “sự cứu rỗi.” Nhưng chữ này dường như không phong phú như chữ “nhận con nuôi” (huiothesia). Phao-lô là người duy nhất trong Tân Ước dùng chữ này. Nhận con nuôi là một phong tục nổi tiếng trong thế giới Hy Lạp & La Mã. Một số hoàng đế La Mã trong thời của Phao-lô không có người thừa kế hợp pháp, vì vậy, họ đã nhận nuôi người sẽ cai trị kế vị họ. Nhận con nuôi có những lợi ích nhất định: (1) Các con nuôi trở thành con trai thật của người nhận nuôi anh ta. (2) Cha mẹ nuôi đồng ý nuôi dưỡng đứa trẻ, cung cấp thực phẩm và quần áo. (3) Cha mẹ nuôi không thể từ chối chấp nhận con trai nuôi của mình. (4) Đứa con nuôi không thể bị bắt làm nô lệ. (5) Cha mẹ ruột của đứa trẻ không thể bắt nó trở lại. (6) Con nuôi được quyền thừa kế.

Tất cả các quyền này được luật pháp quy định. Nhưng hãy tưởng tượng ơn phước sẽ lớn hơn rất nhiều khi chúng ta được làm con nuôi của Đức Chúa Trời!

Đọc Ga-la-ti 4:6. Tiếng Hê-bơ-rơ Abba là danh từ trẻ em dùng để gọi cha của chúng. Đức Chúa Giê-su đã dùng chữ này trong khi cầu nguyện (Mác 14:36). Danh từ này cũng giống như Daddy hoặc Ba ngày nay. Đó cũng là quyền của chúng ta để dùng chữ này. Điều đó làm bạn cảm thấy thế nào?

TẠI SAO TRỞ LẠI LÀM NÔ LỆ?

Đọc Ga-la-ti 4:8-20. Phao-lô nói gì trong những câu này? Có những lời dạy sai và hành vi sai giữa các tín đồ Ga-la-ti. Phao-lô coi những mối đe dọa này trầm trọng thế nào?

Phao-lô không nói chính xác các thực hành tôn giáo của các tín đồ Ga-la-ti là gì, nhưng rõ ràng ông viết về một hệ thống thờ phượng sai lầm. Sự thờ phượng sai lầm này sẽ đem lại sự nô lệ thiêng liêng. Phao-lô nghĩ hệ thống này rất nguy hiểm và hủy hoại. Điều đó khiến ông viết một bức thư với những lời cảnh báo mạnh mẽ cho các tín đồ Ga-la-ti. Phao-lô cảnh báo rằng những gì họ làm khiến họ quay lưng lại việc làm các con của Đức Chúa Trời. Họ đã trở lại làm nô lệ một lần nữa.

Đọc Ga-la-ti 4:9-11. Phao-lô không nói chính xác những gì các tín đồ Ga-la-ti đã làm. Nhưng các tín đồ Ga-la-ti đã làm gì khiến Phao-lô nhận thấy rất sai lầm?

Trong Ga-la-ti 4:10, Phao-lô nói về “ngày, tháng, mùa và năm”. Nhiều người cho rằng các chữ này có nghĩa là Phao-lô chống lại ngày Sa-bát và các luật trong Cựu Ước về các sinh lễ. Nhưng ý tưởng này là sai. Tại sao? Trước tiên, giả sử Phao-lô thật sự chống lại việc giữ ngày Sa-bát và những thực hành khác của người Do Thái, thì ông chỉ cần nói đích danh. Thứ hai, Phao-lô nói rõ ràng rằng những gì các tín đồ Ga-la-ti đang làm đã khiến họ đi từ sự tự do tới việc làm nô lệ. “Giả sử việc giữ ngày thứ bảy Sa-bát thánh khiến người ta trở thành nô lệ. Điều đó có nghĩa là Đấng Tạo Hóa Đức Chúa Trời đã trở thành nô lệ khi Ngài giữ ngày Sa-bát đầu tiên trên thế giới!” – Phỏng trích, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 967. Ngoài ra, giả sử việc giữ ngày Sa-bát đã cắt đi sự tự do và làm người ta trở thành nô lệ. Tại sao Đức Chúa Giê-su đã giữ ngày Sa-bát và dạy người khác giữ nữa?

Làm thế nào một tư tưởng hay cảm giác sai lầm có thể dẫn chúng ta tới việc làm nô lệ mà Phao-lô cảnh báo các tín đồ Ga-la-ti chống lại?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Một chương trình đã được hoạch định ở trên trời để cứu con người tội lỗi. Đấng Christ sẽ trở thành Đấng Thay Thế cho loài người để cứu họ khỏi cái chết. Những người tin vào Ngài sẽ trở nên con cái của Đức Chúa Trời nhờ Đức Chúa Giê-su Christ. Chương trình này đúng là ý muốn của Đức Chúa Trời. Ngài muốn tất cả mọi người được cứu. Tất cả những gì có thể làm để cứu con người đã được làm. Đức Chúa Trời đã ban Con Một của Ngài để trả giá cho tội lỗi chúng ta. Những người không nhận được sự sống đời đời sẽ chết vì họ từ chối làm con nuôi của Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-su Christ. Sự kiêu ngạo ngăn cản con người chấp nhận sự cứu rỗi của Ngài. Nhưng không việc gì tốt đẹp của chúng ta đủ tốt để cho chúng ta sự sống đời đời. Điều duy nhất khiến cho chúng ta đẹp lòng Đức Chúa Trời là ân điển. Ân điển là món quà của lòng thương xót và sự tha thứ của Đức Chúa Trời mà Ngài đã ban cho chúng ta miễn phí để cất đi những tội lỗi của chúng ta. Chúng ta nhận được ân điển này bởi đức tin vào danh Đấng Christ. Chúng ta không thể dựa vào việc làm hoặc cảm xúc như bằng chứng rằng mình được cứu. Chúng ta được lựa chọn chỉ nhờ một mình Đấng Christ mà thôi.” – Phỏng trích Ellen G. White, “Chosen in Christ,” *Signs of the Times*, 2 Tháng Giêng, 1893.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Giống như con trẻ trong sự bước đi với Chúa nghĩa là gì? – và không có nghĩa là gì? Nói về một số những đặc điểm và việc làm của trẻ em mà chúng ta nên cố gắng để được hay làm trong mối tương giao với Đức Chúa Trời. Đồng thời, chúng ta có thể đưa ý tưởng này đi quá xa thế nào?
2. Điều gì làm cho người ta rất sợ được cứu bởi đức tin mà thôi? Tại sao rất nhiều người muốn cố gắng để được sự cứu qua các việc lành?
3. Có những cách nào chúng ta có thể bị bắt trở lại trong chế độ nô lệ mà Đức Chúa Trời đã giải phóng chúng ta ra khỏi? Làm thế nào chúng ta có thể biết nếu điều này xảy ra cho chúng ta? Và làm thế nào chúng ta có thể được giải phóng?

TÓM LƯỢC:

Trong Đấng Christ, chúng ta đã được nhận làm con nuôi trong gia đình của Đức Chúa Trời. Bây giờ, chúng ta là con trai và con gái của Ngài. Chúng ta có quyền nhận được tất cả các ơn phước đến từ mối tương giao đặc biệt này. Giả sử chúng ta muốn thờ phượng Chúa với một mối tương giao chỉ dựa trên các luật lệ và luật pháp. Sự thờ phượng như vậy là ngu xuẩn! Điều đó giống như người con trai muốn từ bỏ là người thừa kế để có thể trở thành một nô lệ!